

บันทึก ช่วงเวลาที่อยู่ฟูคูโอกะ

บันทึกนี้เป็นการเล่าประสบการณ์ในช่วงที่เราใช้ชีวิตอยู่ที่จังหวัดฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น อาจจะไม่ได้อะไรทั้งหมด จะหยิบมาเฉพาะเรื่องที่น่าสนใจและน่าจดจำ

วันพฤหัสบดีที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2559 : วันแรกที่เราไปถึงประเทศญี่ปุ่น อาจารย์ชาวญี่ปุ่นได้นำพวกเราทุกคนไปยังหอพัก จากนั้นก็พาไปทานอาหารกลางวัน สำรองโรงเรียน แล้วก็กลับมาที่หอพัก พอกลางวันก็เกิดแผ่นดินไหวเล็กน้อย เหมือนมาต้อนรับพวกเรา แต่โชคดีที่ไม่มีอะไรเสียหาย ครั้งแรกที่เจอแผ่นดินไหวตกใจมาก

วันศุกร์ที่ 15 เมษายน พ.ศ. 2559 : วันนี้เป็นวันที่ต้องปฐมนิเทศ ต้องสวมชุดพิธีการไป และเดินทางไปยังสถานีรถไฟใต้ดินเพื่อไปโรงเรียน พอช่วงบ่ายอาจารย์ก็นำทางไปยังอาคารเรียนคณะต่างๆ และก็เริ่มเรียนภาษาญี่ปุ่นเล็กน้อยเรื่องนับเลขและการถามเวลาไม่เข้าใจภาษาญี่ปุ่น จากนั้นก็กลับหอพัก และตอนกลางวันก็เกิดแผ่นดินไหวอีกครั้ง เราเริ่มกังวลแล้วว่า จะอยู่รอดจนถึงวันสุดท้ายไหม

วันจันทร์ที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2559 : วันนี้เรียนภาษาญี่ปุ่นเกี่ยวกับการบอกตำแหน่งกับการพูดโต้ตอบกัน จากนั้นช่วงบ่ายก็ไปเดินวัดโทโจจิ ด้านในวัดมีพระพุทธรูปขนาดใหญ่ทำจากไม้ และมีห้องทางเดินมืดๆ ให้เดินเข้าไป มองไม่เห็นอะไรเลย แต่เขาบอกว่าถ้าจับกำแพงแล้วจับเจอหัวขององค์พระพุทธรูป เราจับโดนด้วย จากนั้นก็ออกมาและไปที่อื่นต่อ เป็นพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับประเพณีของที่นี่แล้วก็ไปหาอะไรทานที่ Canal City แล้วก็กลับหอพัก

วันอังคารที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2559 : ภาษาญี่ปุ่นวันนี้เรียนเรื่องการสั่งอาหาร มีการแสดงบทบาทสมมติ ส่วนช่วงบ่ายวันนี้เป็นพิธีชงชา ยากมาก ขนมที่ต้องทานคู่กับชาก็หวาน ส่วนชาก็ขม แต่ที่ว่ายากก็คงเป็นช่วงที่ชงชา ดูมีพิธีมากมาย แต่สนุกมาก

วันพุธที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2559 : ภาษาญี่ปุ่นวันนี้เรียนเรื่องการนัดหมาย บอกเวลา บอกสถานที่ พอเสร็จแล้วอาจารย์ก็พาไปซื้อของที่ซูเปอร์เพื่อเตรียมงาน World Café เหมือนปาร์ตี้ที่ให้เรามาคุยกับนักเรียนญี่ปุ่นด้วยกัน และวันนี้เป็นวันแรกด้วย รู้สึกตื่นเต้นมาก คุยได้ไม่เยอะเท่าไร แต่นักเรียนที่มาคือเรียนภาษาอังกฤษมาด้วยเลยพอสื่อสารกันได้บ้าง หลังจากจบปาร์ตี้แล้วก็มีเพื่อนญี่ปุ่นคนหนึ่งชวนไปเดินห้างและไปเกมเซ็นเตอร์ คนนี้เก่งภาษาอังกฤษมาก

วันอังคารที่ 26 เมษายน พ.ศ. 2559 : กำหนดการวันนี้คือไปทัศนศึกษาที่ดะไซฟุ โดยพวกเราเดินทางจากหอพักไปยังสถานีรถไฟใต้ดินฮิงาชิ ฮิเอะ และนั่งไปลงสถานีฮาคาตะ จากนั้นก็ไปเจออาจารย์ชาวญี่ปุ่น เขาได้นำพวกเราไปที่บัสเทอร์มินอล เพื่อนั่งรถบัสไปยังดะไซฟุ ที่นั่นอากาศร้อน แต่ก็ไม่เท่าที่ไทย และเป็นเมืองที่ดูเงียบสงบ มีบ้านเก่าๆ ซึ่งปกติจะเคยเห็นแต่ในการ์ตูน พวกเราเดินไปยังพิพิธภัณฑ์วัตถุโบราณของทวีปเอเชีย แน่นอนว่ามีของประเทศไทยด้วย พอดูเสร็จก็ทานอาหารกลางวัน แล้วก็เดินไปในศาลเจ้า ครั้งแรกที่เห็นมิโกะตัวจริง พอเดินออกจากศาลเจ้าก็มีตลาดขายของขายอาหาร น่าทานมาก แต่ก็อยู่นานไม่ได้เพราะรถบัสจะมาแล้ว

วันพุธที่ 27 เมษายน พ.ศ. 2559 : วันนี้ไม่มีเรียนภาษาญี่ปุ่น แต่มีอบรมเรื่องการแยกขยะในช่วงบ่าย แถมวันนี้ฝนตกด้วย เดินทางลำบากเลย ญี่ปุ่นมีแยกขยะเป็น 3 แบบ คือ ขยะเผาได้ เผาไม่ได้ และประเภทขวดน้ำ และก็มีวันทิ้งขยะแต่ละอย่างด้วย อยากให้ประเทศไทยทำแบบนี้บ้าง หลังจากอบรมเสร็จก็มีปาร์ตี้ World Café อีกแล้ว วันนี้เปลี่ยนกลุ่มนักเรียนใหม่ด้วย วันนี้มีโอกาสดูคุยกับนักเรียนชายบ้าง เรียนสาขาล้ำๆกับเราก็คุยง่ายหน่อย แต่ก็เหมือนเดิมคือไม่ได้พูดอะไรมาก

วันพฤหัสบดีที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2559 : วันนี้ฝนตกอีกแล้ว แต่ก็ไม่หนักมาก แถมวันนี้เรียนครึ่งวันด้วย ช่วงบ่ายพวกเรามีแผนว่าจะไปร้องคาราโอเกะ โดยมีอาจารย์ไปร้องด้วยเช่นกัน แต่เวลาค่อนข้างน้อยเลยร้องได้ไม่เต็มที่เท่าไร จากนั้นก็ไปเกมเซ็นเตอร์ต่อ ลองไขกาศาปองดูบ้าง ราคาถูกดี

วันจันทร์ที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2559 : ภาษาญี่ปุ่นวันนี้เรียนเกี่ยวกับธนาคาร ได้คำศัพท์ใหม่มาเยอะเหมือนกัน พอช่วงบ่ายก็เรียนเรื่องมารยาททางธุรกิจ แบบญี่ปุ่น เช่น การพูดอย่างสุภาพ การให้นามบัตร แต่ที่ยากที่สุดก็คงเป็นการเสิร์ฟชาให้แขก ยากตรงที่ว่าต้องเรียงเสิร์ฟใครก่อน เวลาว่างถ้วย วางอย่างไร ดูเป็นเรื่องที่มีรายละเอียดดยิบย่อย แต่มีประโยชน์ดี จนเราอยากทำนามบัตรไปแลกกับคนอื่นบ้างเลย และต่อจากนี้อีก 3 วันก็เป็นวันหยุดไกลเด้น์แล้ว เราก็ตั้งใจว่าจะไปเที่ยวสวนสัตว์สักวัน หลังจากที่ไม่ได้ไปมานานมาก

วันพุธที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2559 : วันนี้อากาศดีมาก ตั้งใจว่าจะไปเที่ยวสวนสัตว์กันวันนี้ เลยนั่งรถไฟไปสถานีฮากาตะแล้วต่อรถบัสไปลงหน้าสวนสัตว์ และเนื่องจากวันนี้เป็นวันสีเขียว เด็กๆที่จะไปเที่ยวสวนสัตว์ก็เยอะมากทำให้รถบัสแน่นมาก แน่นกว่าที่ไทยเยอะเลย เป็นเพราะรถบัสของญี่ปุ่นแคบด้วย ตอนเดินไปจ่ายเงินก่อนลงลำบากมาก แต่โชคดีที่หลายคนลงที่สวนสัตว์ สวนสัตว์บ้านเขากับบ้านก็ไม่ค่อยต่างกันมากเท่าไร แต่ที่นั่นสะอาดกว่าเล็กน้อย ส่วนของไทยจัดสัตว์ได้เป็นระเบียบกว่า ส่วนเรื่องราคาคิดว่าของญี่ปุ่นดูไม่ยุ่งยากเท่าของไทย ของเรามีละเอียดดยิบย่อย และราคาของคนต่างชาติสูงกว่า ซึ่งตรงนี้เป็นเรื่องที่เราสงสัยมาก มาสวนสัตว์ครั้งนี้ก็เป็นครั้งแรกที่ได้เห็นจิ้งจอกกับทานูกิและลิงหน้าแดง เพราะที่ไทยไม่มี ด้านบนของสวนสัตว์มีสวนพฤกษชาติอยู่ เราเลยขึ้นไปดู เราไปดูสวนกุหลาบ ดอกกุหลาบที่เราไม่เคยเห็นในไทยมีเยอะมาก และหลายสีมาก ส่วนตัวคือชอบดอกกุหลาบอยู่แล้วด้วย พอดูเสร็จก็เดินทางกลับหอพัก

วันศุกร์ที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ. 2559 : กำหนดการวันนี้คือไปทัศนศึกษาอีกแล้ว วันนี้ในช่วงเช้าเราไปศูนย์ฝึกรับมือกับภัยพิบัติต่างๆ เช่น น้ำท่วม แผ่นดินไหว พายุ ไฟไหม้ อย่างแรกเราลงฝึกรับมือกับน้ำท่วมโดยให้เราเลือกระดับน้ำว่าสูงกี่เซนติเมตร เช่น เลือกระดับ 30 ซม. เราต้องผลักประตูออกให้ได้แต่ประตูหนักมากเพราะเราเลือกระดับน้ำสูง ถ้าเปิดประตูได้ก็คือผ่าน ต่อมาเรามาฝึกรับมือกับแผ่นดินไหวระดับ 7 ริกเตอร์ ก็หนักมากถ้าเจอจริงๆคงหนักกว่านี้ แต่เขาก็มีสอนวิธีหลบแผ่นดินไหวด้วยเป็นการดูจากวิดีโอ จากนั้นก็ไปซ้อมรับมือกับพายุ ระดับที่แรกที่สุด แรงมาก ถ้าเจอจริงอาจปัดได้ จากนั้นก็ไปซ้อมหนีไฟ โดยเข้าไปในห้องมีดๆ แล้วให้หาทางออกจากป้ายทางหนีไฟ และก็ไปทดลองฉีดถังดับเพลิง จากนั้นก็ไปพิพิธภัณฑ์ของเมืองฟุคุโอกะ เป็นสมัยอดีตจนถึงปัจจุบัน จากนั้นก็ไปดูหุ่นยนต์ มีหุ่นยนต์แมวที่น่าที่ชื่นชอบมาก มันเป็นหุ่นยนต์บำบัดคนชรา จากนั้นก็ไปดูวิวทิวทัศน์จากฟุคุโอกะทาวเวอร์ แต่วันนี้ฝนตก วิวเลยไม่ค่อยสวยงามนัก จากนั้นก็เป็นเวลาว่าง เราเลยไปเดินซื้อของที่เทนจินต่อแล้วก็กลับ

วันจันทร์ที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2559 : วันนี้เรียนศิลปะแล้ว วันนี้เรียน Drawing อาจารย์ให้วาดรูปสัตว์ โดยมีแบบให้ ฉันเลือกวาดหมีโคอาล่า แต่พอวาดออกมาแล้วรู้สึกเหมือนนอนแบบมากกว่า พอช่วงท้ายคาบอาจารย์ก็เขียนชื่อของพวกเราเป็นแบบคันจิให้ ชื่อของเราแปลว่า ความฝันที่สวยงาม 雅夢 ยอมรับเลยว่าเขียนยากมาก แต่ความหมายดี

วันอังคารที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2559 : วันนี้เป็นวันลงทะเบียนเรียน วันนี้ฉันเลยขออนุญาตอาจารย์ไปเรียนช้า เพราะจะลงทะเบียน แต่เน็ตที่หอก็แอบช้า เลยลงทะเบียนไม่ได้ตามที่ต้องการ แต่เดี๋ยวก็นั่งแก้กันในวันที่ 12 หลังจากลงทะเบียนเสร็จก็ไปเรียนต่อ วันนี้เรียนคันจิ พอช่วงบ่ายก็เรียนเขียนโปรแกรมให้หุ่นยนต์เดินได้ สำหรับเราแล้วเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เราไม่ชอบและเรียนไม่เข้าใจเลย แต่โปรแกรมที่ใช้เราไม่เคยเขียนโค้ดเอง แต่ก็ต้องมีความรู้เรื่องการทำงานของแต่ละคำสั่งด้วย

วันพุธที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2559 : วันนี้เรียนภาษาญี่ปุ่นในช่วงเช้าเรื่องการถามอาการเวลาเห็นคนทำท่าเหมือนจะไม่สบาย พอช่วงบ่ายก็มีการเรียนเขียนพู่กัน อาจารย์ที่สอนได้เขียนชื่อคันจิของทุกคนให้เป็นที่ระลึก จากนั้นก็เริ่มให้เราฝึกเขียน แม้ว่าเราจะเคยเขียนมาแล้วก็ตาม แต่จะเขียนให้สวยงามนั้นก็เป็นเรื่องยาก และเราก็เป็นคนถนัดซ้ายด้วย อาจารย์บอกว่าคนที่เขียนมือซ้ายจะยากหน่อย อาจารย์เลยให้เราเขียนด้วยมือขวา โดยอาจารย์เป็นคนจับมือเราเขียน แต่คันจิตัวอื่นๆเราก็เขียนด้วยตัวเอง พอจบคาบอาจารย์ก็ให้เราลบ พู่วุ่นนี้เรามีแผนว่าจะไปร้องคาราโอเกะอีกครั้ง เพราะพู่วุ่นนี้ที่หอพักจะมีช่างมาทำห้องน้ำ เลยไม่สามารถใช้ห้องน้ำที่หอได้

วันพฤหัสบดีที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2559 : ภาษาญี่ปุ่นวันนี้ใกล้จบเต็มที่แล้ว วันนี้เรียนเรื่องร้านตัดผม ไว้ใช้พูดเวลาไปร้านตัดผมในญี่ปุ่น ราคาก็ไม่ค่อยต่างจากที่ไทยเท่าไรนัก พอช่วงบ่ายวันนี้มีเรียน CG อาจารย์ให้ทำนามบัตร โดยก่อนหน้านี้นี้คือให้เราเตรียมรูปประจำตัวมาแล้ว โปรแกรมที่ใช้ทำคือ AI ซึ่งเป็นโปรแกรมที่เราไม่ถนัดเลย เพราะปกติเราจะใช้ PS ตลอด และยากยิ่งกว่าคือคอมพิวเตอร์ของญี่ปุ่นเราต้องมาศึกษาใหม่และตัวโปรแกรมก็มีแต่ภาษาญี่ปุ่น ลำบากแยะเลย แต่สุดท้ายก็ทำออกมาได้ดี ที่เหลือก็ต้องหาเคล็ดลับใส่ในนามบัตรไว้แจกเพื่อนๆแล้ว หลังจากเรียนเสร็จก็ไปทำเวร จากนั้นก็เดินไปคาราโอเกะ วันนี้เป็นบุฟเฟต์ ร้องได้เรื่อยๆก่อนถึง 4 ทุ่ม แต่วันนี้เรามีความจำเป็นที่ต้องกลับก่อน 4 ทุ่ม เพราะว่าวันนี้มีรายการนิโกะนามะของนักพากย์การ์ตูนเรื่องโปรด เราจำเป็นต้องกลับมาดู ยิ่งช่วงนี้อินเมซีซั่น2ใกล้มาแล้วด้วยเลยต้องติดตามข่าว พอถึงประมาณ 3 ทุ่ม เราก็กลับ โดยมีรุ่นพี่ 2 คน ปั่นจักรยาน กลับเป็นเพื่อนด้วย เพราะญี่ปุ่นตอนกลางคืนก็ค่อนข้างมืดเหมือนกัน แล้วก็มาทันทเวลาจนได้ ดีใจมากที่ดูทัน เพราะถ้าพลาดวันนี้คงไม่ได้ดูตัวอย่างของซีซั่น2 แน่ๆ

วันศุกร์ที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2559 : วันนี้ไม่มีเรียนภาษาญี่ปุ่น แต่วันนี้มีเรียนเขียนการ์ตูน ซึ่งเราชอบมานานแล้ว อาจารย์ให้ปากกากับน้ำหมึกมาให้ลองฝึกใช้ จากนั้นก็ให้เราไปเลือกรูปการ์ตูนมา แล้วก็ลอกลาย โดยใช้ปากกาที่แจกให้ถึงจะเป็นการลอกลาย แต่ลายเส้นของแต่ละคนก็ไม่เหมือนกัน มีหนักมีเบา อาจารย์เห็นเราวาด เขาก็บอกว่าลายเส้นของเราสวย และก็ถามว่าใช้ปากกาแบบนี้ครั้งแรกหรือเปล่า นี่เป็นการใช้ปากกาจิเพนครั้งแรกของเรา ก็บอกไปว่าใช่ครั้งแรก อาจารย์ก็ตกใจมาก เขาบอกว่าถ้าฝึกอีกหน่อยคงมาทางด้านเขียนการ์ตูนได้ ดูเหมือนเรามีประสบการณ์วาดรูปมาก่อน ก็จริงอย่างที่เขาว่า เราวาดรูปตลอดเวลาว่า พอเราวาดเสร็จก็เหลือเวลาอยู่เราเลยวาดรูปที่ 2 แต่รูปนี้ยากมาเพราะมีลายละเอียดเยอะ อาจารย์ก็บอกเหมือนกันว่ารูปนี้วาดยากที่สุด ที่เราสังเกตในห้อง มีสอนทำอินเมด้วย แบบที่ฉันอยากเรียนมาก แต่ครั้งนี้คงไม่ได้เรียน เพราะเวลาไม่พอ ไว้มีโอกาสจะลองศึกษาดู ช่วงบ่ายพวกเราไปเทนจินเพื่อไปเรียนใส่ชุดกิโมโน นี่ก็เป็ครั้งแรกที่

แต่ก็โมโนเหมือนกัน ปกติจะใส่แต่ยูคาตะ การใส่กิโมโนตัวเองเป็นอะไรที่ยากมาก และก็หายใจลำบาก แต่แต่งออกมาก็ดี แต่คงไปแต่งที่ไทยไม่ได้ คงร้อนน่าดู และเดี๋ยวนี้ยูคาตะกับกิโมโนก็แยกออกยากแล้ว เพราะลวดลายที่คล้ายๆกัน พอจบคาบเรียน เราก็ไปเดินเล่นที่เทนจินกันต่อแล้วค่อยกลับหอ

วันจันทร์ที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2559 : วันนี้เป็นวันสุดท้ายของการเรียนภาษาญี่ปุ่น วันนี้เรียนเรื่องอาหาร เนื่องจากว่าพรุ่งนี้จะมี World Café อาหารไทย วันนี้อาจารย์เลยให้เรียนคำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร และให้เขียนวิธีทำอาหารไทยของแต่ละกลุ่ม หลังจากเรียนเสร็จ ก็ไปซูเปอร์เพื่อไปซื้อวัตถุดิบกัน กลุ่มเราทำแกงเขียวหวาน แต่มะเขือแบบไทยที่ญี่ปุ่นไม่มีเลยได้มะเขือม่วงมา อาจารย์บอกว่าอร่อยเหมือนกัน ก็เลยลองซื้อมาดู พอตอนเย็นพวกเราทุกคนก็ชิมมือทอาหารไทยทานกัน เป็นมือเย็น รสชาติสำหรับคนไทยคืออร่อยแล้ว แต่สำหรับคนญี่ปุ่นคงเผ็ดแน่นอนเพราะคนญี่ปุ่นไม่ทานเผ็ด พรุ่งนี้เลยคิดว่าแกงเขียวหวานอาจจะมีคนทานน้อยที่สุด เมื่อเทียบกับมัสมั่นหรือยำมาม่วง

วันอังคารที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2559 : วันนี้เป็นวันที่ต้องลงสนามทำอาหารไทยจริงๆแล้ว พวกเราเตรียมทำตั้งแต่เช้า และรอเวลาประมาณเที่ยงครึ่ง คนญี่ปุ่นที่ลงชื่อเข้าร่วม World Café ถึงจะมาทานอาหารไทย อยากที่คิด มัสมั่นคนชอบมาก ส่วนแกงเขียวหวานเขาบอกว่าเผ็ดมาก ซึ่งก็จริงๆขนาดลองชิมดูแล้วก็เผ็ดเหมือนกันเลยให้รุ่นพี่มาช่วยปรับรสชาติให้ แต่คนญี่ปุ่นก็ยังบอกว่าเผ็ดอยู่ดี แกงเขียวหวานเลยเหลือเยอะ พอหมดเวลา พวกเราเลยต้องจัดการทานส่วนที่เหลือและเอาข้าวที่เหลือกลับหอ แต่ก็ที่ไม่มีใครต้องเสีย

วันพุธที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2559 : วันนี้สอบ Final ภาษาญี่ปุ่น วันนี้วังมาก แต่ก็ทำข้อสอบได้ เพราะเป็นเรื่องที่เรียนมาหมดแล้ว แต่ที่ไม่มั่นใจก็คงจะเป็นคำช่วย พอสอบเสร็จ อาจารย์ชาวญี่ปุ่นก็พาไปทานอาหารมื้อสุดท้าย เป็นข้าวหน้าชาซิมิ อร่อยมาก มีปลาหลายอย่างเลย หลังจากนั้นที่เหลือเวลาอยู่ เราเลยเดินไปดูของฝากไว้ก่อน จะได้รู้ว่าอะไรควรซื้อกลับไปไทย เลยลองซื้อกล่องเล็กมาลองชิม ถ้าอร่อยจะได้ซื้อกลับไปไทยได้ จากนั้นก็กลับไปห้องเรียนและเตรียมตัวทำโปรเจคนำเสนอในวันพรุ่งนี้

วันพฤหัสบดีที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2559 : วันนี้เป็นวันสุดท้ายของการมาโรงเรียน วันนี้มีฟรีเซ็นต์โปรเจกเกี่ยวกับฟุคูโอกะ กลุ่มของเรานำเสนอเรื่อง สวนสัตว์ เรามีเปรียบเทียบความแตกต่างของสวนสัตว์ญี่ปุ่นกับสวนสัตว์ไทย หลังจากนั้นก็มอบใบประกาศจบการศึกษาโครงการระยะสั้นนี้ จากนั้นก็ถ่ายรูปรวมแล้วแยกย้ายกันกลับหอ โดยตอนเย็นพวกเราได้นัดทานอาหารเย็นที่ MK กับวาระซังเพื่อนชาวญี่ปุ่น คงเป็นมื้อสุดท้ายที่จะได้ทานกับวาระซัง MK ที่นี่คล้ายๆบ้านเราแต่ไม่มีเป็ดย่าง เป็นบุฟเฟต์ ทานแบบจิ้มจุ่ม หลังจากนั้นก็แยกย้ายกันกลับ เรากับเพื่อนอีก3คน กับวาระซังกลับด้วยกันเพราะไปลงสถานีฮาคาตะเหมือนกัน หลังจากนั้นก็ลากัน

วันศุกร์ที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2559 : วันนี้เป็นวันที่ต้องเคลียร์หอให้สะอาด จัดกระเป๋าเตรียมกลับไทยพรุ่งนี้ ประมาณบ่าย 3 โมงอาจารย์จะมาตรวจความเรียบร้อยของห้องพัก เราก็ทำความสะอาดไปบ้างแล้ว แต่กำลังจัดกระเป๋าอยู่ห้องเลยออกไปหน่อย ถึงจะแค่ 5 สัปดาห์ แต่ก็ทำให้ฉันมีความสุขมากกับการใช้ชีวิตที่นี่ และคิดว่าอยากกลับไปที่นี่อีกครั้ง